

I el que estem fent en eixes reunions és precisament el que se'ns demana en este sentit, i és: dir, preguntar, escoltar, mirar, proposar què és el que la comunitat educativa pensa de les diferents propostes. ¿Si s'ha entès que això com a proposta és una decisió definitiva? No, en cap cas. I crec que ja ho vam dir en la reunió. En cap cas, en cap cas és una decisió definitiva.

El que anem a fer és el que vostés demanen. I, efectivament, això es farà. Primer, la decisió que es puga prendre. En cap cas, en cap cas afectarà l'any que ve. I vostés diuen, «que es diga abans de la matrícula perquè això no genere ningun dubte». Es dirà. Abans d'un mes donarem la solució no només a quina és la millora de l'oferta del conjunt del barri pel que fa a ensenyaments d'idiomes, també pel que fa a la Formació Professional prèvia als processos de matrícula. I una posició a llarg termini, és a dir, que no siga: l'any que ve no, ja vorem els altres anys. No, no, tranquils, que tindran eixa resposta, i la tindran abans d'un mes.

I com no pot ser d'una altra manera, com no pot ser d'una altra manera, ho farem traslladant-la també, primer, a la comunitat educativa per a parlar-la, tenint en compte el que vostés han demanat i el que vostés mateixos estan vivint en el dia a dia, i és que allí el que hem de saber és quina és l'oferta del barri, com es podria reorganitzar, si és que s'ha d'organitzar. Sobretot com s'ha d'ampliar l'oferta, eh?, perquè el que nosaltres volem és ampliar, no volem reduir l'oferta. Eixe és el nostre sentit.

Per això, en el conjunt, en el conjunt de centres que estan en eixe barri. I també per al conjunt del territori. Però això ha passat en el conjunt del país i, en canvi, la reacció no ha seguit el que ha passat ací. Per tant, segur que no s'ha comunitat res, segur que no, segur que no perquè la reacció no ha seguit igual ací que en altres llocs davant de propostes que no eren, en cap cas, definitives.

Nosaltres diem: continuarem en el mateix procés, continuarem en el mateix procés, que no és una altra cosa que anar estudiant com millorem, com ampliem l'oferta, com revertim la situació que ens van deixar en l'educació pública per tal que siga..., cada dia tinga unes millors condicions i avancem cada dia cap a l'educació pública que totes i tots volem i millorem l'oferta de tot el territori.

Abans d'un mes, com els he dit, farem eixa proposta i es comunicarà a la comunitat educativa. Tornarem a parlar-ne i estic segur que estaran contents de l'oferta que els podrem fer per allò que estem veient que es podria arribar a un acord.

Per tant, gràcies per la seua reivindicació, és bo. Tranquils, perquè este govern no és el govern anterior. (Veus) Seguirem treballant perquè a l'educació pública es generen oportunitats, es generen oportunitats i no que es tanquen perspectives de vida.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre les línies generals del seu departament en matèria d'obertures en festius i horaris comercials, que formula el diputada senyor José Salas Maldonado (GP Popular) (RE número 14.178, BOC número 57)

El senyor president:

Senyories, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació... Ens queden dos interpel·lacions, dos interpel·lacions. La primera és la que formula al conseller d'economia sostenible, sectors productius, l'il·lustre diputat José Salas Maldonado, en nom del Grup Parlamentari Popular.

Senyoria, quan vosté vullga.

El senyor Salas Maldonado:

Buenas tardes, señor *conseller*.

Mire, me va a permitir que yo no sea tan valiente como mi compañero Juan Carlos Caballero y yo no voy a llamar al 112, porque si él con una pregunta concreta, fíjese cómo le contestaron, si yo llamo preguntando por horarios comerciales, lo que me pueden decir. (Rialles i aplaudiments)

Pero, señor Climent, lo suyo es de nota, pero de nota alta, porque usted ha conseguido lo más difícil, que es rizar el rizo. Ha conseguido hacerlo rematadamente mal sin hacer nada en casi dos años. Y eso, *conseller*, tiene mérito.

Yo, la verdad, *conseller*, estoy casi seguro de lo que usted ahora después me va a contestar, porque su discurso durante casi estos dos años ha sido siempre igual, ha sido el mismo. Algunos dirán que es usted muy consecuente, pero –me va usted a perdonar, *conseller*– lo que yo creo es que usted no sabe hacerlo mejor. Que alguien un día le habló de horarios comerciales y le vendió la moto. Y usted lleva casi dos años intentando venderla y no se la compra nadie. Pero es que la moto no funciona, *conseller*, la moto es antigua. Con esta moto, ni usted ni nadie va a ningún sitio.

Y yo sé que a usted no le gusta hablar de horarios comerciales, que usted ha dicho que sería fantástico dejar de hablar de horarios, y lo dice usted y se queda más ancho que largo. Pero, *conseller*, claro que no, ni a mí tampoco, ni al comercio, ni a los ciudadanos que llevan casi dos años sin saber cuándo se cierra o cuándo se abre, ni a los empresarios que quieren montar un negocio en nuestra comunidad, ni a la hostelería, ni a tantos y tantos sectores que dependen directa o indirectamente del comercio.

Y ¿dice usted que no quiere hablar de horarios comerciales? Pero si en este charco se han metido ustedes solitos, usted y su director general, que es otro de los que se les está atragantando este tema. Usted solito la ha liado y bien liada en un tema que funcionaba y funcionaba bien. ¿Que se podía haber mejorado en algo? Seguro que sí, pero en algo. Pero es que ustedes o corto o cortijo, y es ahora cuando no saben cómo salir de este tema.

A usted hay que reconocerle que es un central estupendo, reparte la pelota como nadie. Usted, cuando se dio cuenta de que la habían montado, primero le pasa la pelota a los ayuntamientos, tanto al de Valencia como al de Alicante, esperando que fuesen ellos los que le resolviesen su problema. Pero, claro, se encontró con unos alcaldes que todavía saben menos que usted, en este tema.

Y mientras, el señor Echávarri le descalifica a usted y le contradice, tanto en prensa como a través de las redes sociales que tanto le gustan. Y en alguna ocasión hasta se iluminó el señor Echávarri y pensó que ya tenía la cuadratura del círculo, convencido de que el resto de los comercios de Alicante se conformarían con sus decisiones.

Y no contento con todo esto, le pidió al juez que los tres centros que recurrieron a los tribunales depositaran una fianza de 9 millones de euros. Y, claro, una vez más, y ya llevan ustedes algunas, la justicia no les da la razón y falla a favor de la libertad horaria, comunicándole al alcalde de Alicante que los comercios no tienen que depositar fianza alguna y dejando la puerta abierta para que estas empresas que se sienten perjudicadas puedan reclamar daños y perjuicios al Ayuntamiento de Alicante. Yo espero, sinceramente, que esto no se produzca, que no ocurra, por el bien de Alicante.

Y como los ayuntamientos no le solucionan a usted nada, usted entonces le pasa la pelota al observatorio del comercio, que dicho sea de paso, me parece muy bien que el observatorio del comercio sea un foro donde se pueda hablar de mejorar el comercio en nuestra comunidad. Posiblemente es por donde usted tendría que haber empezado y no tirarse a la piscina, como usted se tiró, sin ver siquiera si había agua.

Pero, señor Climent, está usted creando falsas esperanzas, porque usted como yo sabemos que es imposible se pueda llegar a ningún acuerdo desde el observatorio de comercio, sobre todo en este tema, máxime cuando la ley le da la razón a la libertad horaria.

Y lo último que sabemos es que usted recurre ahora a los sindicatos y a las grandes superficies –que es curioso, las grandes superficies a las que usted hasta hace poco las denominaban el enemigo–, pidiéndoles que cedan en sus pretensiones. Una vez más, *conseller*, pide usted que le resuelvan lo que usted es incapaz de resolver o solucionar.

Señor *conseller*, haga un favor, pídale usted también a los sindicatos que denuncien a las empresas que no cumplan con la ley de los trabajadores, que no respeten los días de obligado descanso de los empleados. Pídaselo, y así se quedará usted mucho más tranquilo cuando le digan que hay empleados que trabajan los domingos. Yo soy el primero en pedir que si alguna empresa no cumple con esta obligación, se le sancione. Claro que sí.

El caso es, señor *conseller*, que usted ha creado una inseguridad en el comercio muy preocupante, tanto para los comerciantes de nuestra comunidad como para los comerciantes que en algún momento pensaron en establecerse en ella. Quiero aprovechar, señor *conseller*, para preguntarle –y si lo sabe, le rogaría que me contestara ahora después–: ¿sabe usted si el Consell del señor Puig y de la señora Oltra van a cumplir con la legalidad de los horarios comerciales?

Y ¿usted, *conseller*, va a cumplirlo o va a seguir recurriendo a los tribunales? ¿Qué le va usted a decir ahora después a los comerciantes sobre este tema?

Señor Climent, yo ya se lo avisé en una anterior intervención mía, y está todo saliendo como yo le dije, pero, claro, usted no me quiso escuchar. Y es ahora cuando, una vez más, son los tribunales los que tienen que decidir por su mala gestión. Yo creo que algo tendrían que decir el presidente y la vicepresidenta sobre este tema, ya que llevamos dos años de fracaso en fracaso, ya que son ellos los que le mantienen a usted como *conseller*.

Mire, *conseller*, yo no voy a caer en eso tan recurrente de decirle que si usted estuviera en la empresa privada ya lo habrían echado, yo no lo voy a decir, pero sí que es verdad que cada vez que veo un nuevo fracaso suyo, y eso por desgracia ocurre con bastante frecuencia, lo pienso, aunque no lo diga.

Y con todo esto, *conseller*, ¿dice usted no quiere hablar de horarios comerciales? Pues dígame usted entonces, señor *conseller*, de qué quiere hablemos.

Gracias, presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Salas.

Senyor conseller, per a respondre a la interpel·lació.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Senyor diputat, jo pense..., vosté fa un *totum revolutum*, ho mescla tot, jo no sé si té una clara concepció de la realitat. Jo crec que des de l'última intervenció de vosté a ara, no ha passat res en el comerç, és a dir, segueixen en els horaris, obrint quan toca, tancant quan toca i funcionant molt bé, mesclant allò que és competència municipal d'allò que creu que té de ser competència de la conselleria.

Sembla que vosté no creu en el diàleg, no creu en el diàleg perquè diu: «Impossible que l'observatori..., impossible que l'observatori pugui arreglar el tema.»

I després, una altra qüestió. No malinterprete allò que jo normalment sempre dic, i dic que m'agradaria deixar en un moment determinat parlar d'horaris perquè parlarem de comerç, perquè pràcticament quasi tot el que es parla de comerç és d'horaris. I cal vore com es pot ajudar al xicotet comerç, com es pot ajudar que tinga més ocupats el xicotet comerç, perquè a la millor pugui obrir quan li done la gana, que pot, etcètera, l'*online*, etcètera, etcètera, mil coses.

I això ens ho impossibilitat tota la qüestió estrictament mèdica i que algun partit en determinat l'interessa que vaja eixint contínuament.

Però, bé, jo, si vol, li ho torne a explicar, ¿eh? Ho tinc ací tot detallat, no em sap greu. Per tornar a fer-li memòria, perquè en este embolic, si algú mos ha clavats, són vostés. I això, si vol, li ho torne a dir.

Mire, una vegada més, la nostra actuació respecte aquest assumpte ha estat centrat en posar ordre a tot el seu desgavell: la inseguretat jurídica que van provocar, el caos que havíem heretat amb enfrontament entre formats comercials i una sèrie de pleits oberts. Recorde-se'n, Gran Túrria Xirivella, Ikea Alfafar, les ZGAT d'Alacant... Tot això ho provoquen vostés. I que estem treballant molt i de valent, i amb rigor i, sobretot, amb diàleg, amb diàleg. I dir-li que estem més avançats del que vosté pensa, més avançats del que vosté pensa.

I si vol, comencem. Mire, Decret 1/2015, 27 de febrer, del Consell, d'horaris comercials de la Comunitat Valenciana, que va modificar la Llei 3/2011, de 23 de març, del comerç de la comunitat, on vénen regulades les zones de gran afluència turística, normativa totalment condicionada per la regulació estatal, acollint-se... En aquesta norma es van declarar les diverses ZGAT, entre les quals estaven les de la ciutat de València i la d'Alacant declarades en 2013, que sàpiga, vosté sabrà qui governava.

Però aquest Decret llei 1/2015, quasi dóna lloc a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat contra ell. I sap qui va parar això? Este govern, este govern.

Totes aquestes normes dicten que s'estableix un horari comercial amb caràcter general i que les obertures en diumenge o festius són excepcions permeses en determinades circumstàncies previstes en la normativa.

També he de dir-li que el procediment regulat en l'article 22, bis, de la Llei 3/2011, redactat segons el Decret llei 1/2015, no preveia un tràmit de modificació de les ZGAT, esdevenint en una situació absurda en la qual no es podien ni reduir ni la seua grandària, ni ampliar una zona de gran afluència turística com tampoc eliminar-la.

Vol que continuem amb l'embolic? Continuem amb l'embolic. Mire, la Llei 3/2011, de comerç, de la Comunitat Valenciana, no contemplava la realització del tràmit d'audiència a les persones físiques i jurídiques interessades, incomplint el que disposava l'article 84, de la llavors vigent Llei de règim jurídic de les administracions públiques i dels procediments administratiu comú.

Basant-se amb açò, en maig de 2016, els processos de modificació de les zones de gran afluència turística per a tot l'any, que a final de 2015 i principis del 2016 van sol·licitar els ajuntaments de València i Alacant, es van paralitzar en acceptar-se un recurs d'alçada interposat per El Corte Inglés contra el primer dels processos de modificació. Les resolució de modificació de les ZGAT són la resolució de 30 de març de 2016 per a València i la resolució de 16 de desembre de 2015 per Alacant.

Aquests recursos, amb informe previ de l'advocacia de La Generalitat, són acceptats per falta de participació i audiència pública dels interessats en el mateix procediment, deixant sense efecte les resolucions esmentades i retornant la vigència de les ZGAT en els mateixos en què van ser declarades en desplegament del Reial decret 20/2012, de les ciutats de

València i Alacant. És a dir, es retrotrau a tot el que vostés van fer.

A continuació, la Direcció General de Comerç i Consum va demanar informe a l'advocacia general per ampliar el del 13 d'abril per a conèixer quin havia de ser el procediment més adient per a efectuar el tràmit d'audiència. I ens diuen que ens corresponia a nosaltres, a La Generalitat, i no als ajuntaments.

A tot açò dir-li que en l'informe s'afirma que si l'òrgan competent estimara que en el procediment dut a terme per a declarar la zona de gran afluència turística del centre d'Alacant, que va culminar amb la resolució de 25 de gener de 2013, de la direcció general de Comerç i Consum, es va incórrer en algun dels defectes que fan que un acte administratiu siga nul o anul·lable ho considerem nul o anul·lable, perquè és necessari eixe procediment de revisió d'ofici o de declaració de la mateixa lesivitat.

Com a conseqüència d'aquest informe es van revisar els expedients de les declaracions tant de València com d'Alacant de 2013 de les ZGAT i es va comprovar que no hi hagué tràmit d'audiència, per la qual cosa van incórrer en els mateixos defectes de nul·litat al·legats contra les resolucions de modificació. A més a més, vam parlar amb el Consell Jurídic Consultiu i ens va dir absolutament el mateix.

Per això, i per acabar aquesta primera part, pel que fa a la nostra actuació dir-li que hem seguit les recomanacions fetes per l'advocacia, és a dir, basant-se amb el rigor i la claredat jurídica de la mateixa advocacia, que és la que dictamina les possibles contradiccions entre la Llei de Madrid i la seua, així com la del Consell Jurídic Consultiu. És a dir, no hem fet el que ens ha donat la gana, no hem anat a la nostra; hem buscat el rigor, no un *totum revolutum* o *tot valia* com feien vostés o l'arbitrarietat a la que vostés jugaren. I això ho han tindre clar d'una vegada per totes. Vostés són part de la responsabilitat del problema en el que estem ara i deurien d'assumir-ho d'una vegada per totes, però tenen ganes que li ho diguem unes quantes vegades. Li ho direm.

Per tant, nosaltres el que hem fet és rigor, diàleg, conciliació, transparència, legalitat, gestió per a intentar solucionar el tema d'horaris comercials. És a dir, des d'eixa base, des d'eixos valors, estem intentant solucionar el problema dels horaris.

Tenim com a base aquests principis, que són la nostra línia de treball, i és arribar a un model de comerç equilibrat on s'abaste una regulació d'horaris conciliadora amb les necessitats concretes dels consumidors i consumidores, treballadors, treballadores, empresaris i empresàries i dels turistes i de qualitat.

I com vosté *accusatio non petita, accusatio non petita*, que sol fer des d'aquesta tribuna, a mi m'agradaria que d'una vegada per totes açò ho aprenguera.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Per a respondre a esta interpel·lació, el senyor José Salas acabarà de concretar la interpel·lació en la rèplica.

El senyor Salas Maldonado:

Gracias, presidente.

Señor *conseller*, si hablamos de horarios es porque de comercio no podemos hablar, porque ustedes no hacen nada con el comercio. Entonces, por eso en la prensa se habla de horarios y por eso seguimos hablando de horarios. Pero, señor *conseller*, casi dos años y estamos como el primer día. Bueno, como el primer día tampoco, peor, porque ahora ya sabemos lo que tenemos, ahora ya sabemos lo que ustedes dan de sí.

Conseller, esto que usted pretende tumbar está ayudando a que el comercio valenciano lidere el aumento de ventas en España, según se ha publicado por el Instituto Nacional de Estadísticas. Y el empleo en el sector del comercio minorista también ha crecido un 1,4 con respecto al año anterior. Y en la comunidad, el comercio minorista ha aumentado un 6% respecto al año anterior, por encima de Canarias y Baleares que aumentó un 5,6. Y esto *conseller* es el modelo que usted quiere tumbar, con el modelo que usted se quiere cargar.

Mire, *conseller*, estoy de acuerdo en que dejemos de hablar de horarios comerciales, pero eso no depende de mí, eso depende de su *conselleria* y de usted.

Pero, en fin, *conseller*, hay algo en que todos los partidos estaremos de acuerdo, porque están de acuerdo hasta los jueces en España. Se dice que la justicia es lenta. Pero, mire, *conseller*, todavía es usted más lento que ella. No ha resuelto usted nada y ya hay sentencias. Fíjense. Pero tampoco me gustaría que se me vaya usted abajo, porque no es el momento.

¿Señor Climent, usted se ha parado a pensar que todo lo que sale adelante comercialmente en nuestra comunidad sale a través de los juzgados? Le recuerdo Alcoinnova, tema de horarios comerciales, Ikea y el puerto del Mediterráneo llegará, no se preocupe, todo llega.

El caso es que desde su *conselleria* de gestión poca, por no decir nada. Pero, señor *conseller*, le pido con toda humildad que empiece a ejercer de *conseller* y empiece a tomar decisiones reales para el comercio de nuestra comunidad. Si tanto le preocupa el pequeño comercio ayúdelo. Pero no solo de palabra, con medidas pensadas para que el pequeño comercio pueda competir y siga siendo motor de nuestra economía. Pero no vendiendo humo, como acostumbran a hacer, no anunciando hace un año en Alcoy que se va a flexibilizar las normas para facilitar las aperturas de los comercios en los cascos antiguos de las ciudades y al día de hoy nada de nada. Pero es que aunque quisieran seguramente no podrían hacerlo, porque para todo eso también hay unas normativas, que no creo que se las salten. Pero eso sí, ustedes lo sueltan y que salga el sol por Antequera, que ahí queda.

Y como *conseller* que es le pido que por favor llame al orden al alcalde de Alicante. Es una vergüenza que un alcalde

recomiende a sus ciudadanos que no vayan a comprar a unos comercios de su ciudad, es vergonzoso, sin pensar en los trabajadores de esos comercios, en esos trabajadores que hasta hace poco decían que venían a salvar y que les miraban a los ojos, pues vaya manera, sin pensar en los perjuicios que le pueden causar a esos comercios, que lo único que hacen es defender sus derechos.

Mire, señor Climent, esto solo se le puede ocurrir al que quería inventar la máquina de cuadrar guisantes. (*Rialles*) Yo no sabía quién era el iluminado, pero empiezo a pensar que se podría tratar del señor Echávarri, que tiene grandes ocurrencias faraónicas y como no le ha salido adelante lo del túnel acuático, pues, puede ser que ahora esté pensando en cuadrar los guisantes.

Muchas gracias, presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Salas.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Senyor diputat.

Poquetes coses al final haurà hagut de dir del comerç o de mi quan se n'ha anat a parlar del senyor Echávarri i de los *guisantes*. I quan no trau Ikea, quan no trau Alcoinnova i quan no trau les ATE, que també la responsabilitat l'haurien d'assumir vostés d'allò especialistes que són en fer una gestió impressionant, perquè gestionaven de categoria, en hui mesos tindriem ja indústries en el carrer i han passat cinc anys i encara no en tenim cap.

Però, mire, estic content perquè vosté ha tret una qüestió que per a mi és important. Parlar de model comercial. Mire, el País Basc, i atenent la Llei 1/2004, de 22 de desembre, d'horaris comercials, País Basc ha tingut fins ara un règim comercial més restrictiu i en canvi té una renda per càpita de quasi 31.000 euros, de les més elevades d'Espanya, la mitjana d'Espanya 24.000, així com un nivell d'atur del 12% o inferior, enfront del 19 que té Espanya. La Comunitat Valenciana té una renda per càpita de 20.500 euros, és a dir, dos terços de la basca. I el País Basc, encara que pendent de regularitzar, ¿sap quants festius obri el País Basc? Ho sap? 0, cap. Navarra, 6. La resta de comunitats autònomes, exceptuant Castella-la Manxa que obri 12 i Múrcia 15, 10. Imagine's, perquè vegem eixa causaefecte. Això és important analitzar i saber cap on anem, quin model volem.

Madrid, cas radical liberalitzador, que sembla ser que és el de vostés, perquè estan defenent-lo, ells han imposat la liberalització total, però no cal oblidar el seu efecte de ser capital de l'estat i aprofitar-se d'eixa situació de privilegi. També li he de dir que una gran quantitat, més de setanta associacions

comercials, ja li han demanat a la presidenta de la Comunitat de Madrid que lleve la liberalització, per alguna cosa serà.

Per tant, ja està bé de fer demagògia, ja està bé. No es pot, ni s'ha de desinformar. I vostés estan fent-ho de manera continuada, desinformació absoluta. I no es pot fer voler valdre sempre la part pel tot, els ho he dit algunes vegades, són metonímics, metonímics. El que val per a un territori no val per a tots. Això del *café para todos* ha acabat, ha acabat i ho han de tindre clar, ho han de tindre clar. (Aplaudiments)

I ara anem-se'n a Europa, anem a fer una comparativa europea. Veiem que no és homogeni, no existeix correlació, entre major nivell de renda i major liberalització comercial, és a dir, que no es pot establir una relació causa-efecte, no es pot establir. Fixe's, Alemanya i Noruega amb regulacions menys liberalitzades que en Espanya i amb una renda per càpita i un nivell de desenvolupament molt superior.

Per tant, ahí és on hem d'anar. Quin model de desenvolupament volem? Quin? El seu o el nostre? (Remors) Ara parlarem. Si un model basat en les activitats manufactureres industrials, agroalimentàries, amb el complement de turisme, el comerç i la construcció amb jornades a temps complet i ocupació de qualitat i estable o bé un model especulatiu basat en la construcció, una indústria i una agricultura residual i un sector comercial totalment liberalitzat, com el de Madrid, amb ocupacions a temps parcial i baixes remuneracions, que és el que vostés volen obligar i han seguit amb la precarització i devaluació salarial provocades per la seua reforma laboral? Eixe és el model que volen? Nosaltres volem el primer i estem treballant per aconseguir el primer. I vostés volen seguir ancorats en el passat, la liberalització que al final el que fa és matar moltíssima, moltíssima gent.

I, per tant, deixen-nos treballar que, al final, aconseguirem que hi haja un model més equilibrat, més equànim i que realment ajude totes i cadascuna de les persones que viuen en aquest territori.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre les accions que té previst dur a terme per a millorar el funcionament i la implantació de les diferents polítiques del Servof durant l'exercici 2017, que formula el diputat senyor Antonio Joaquín Woodward Poch (GP Ciudadanos) (RE número 49.399, BOC número 155)

El senyor president:

Senyories, passem a l'últim punt de l'ordre de dia de hui, que és huitè, que és la interpel·lació que planteja el Grup

Ciudadanos, senyor Woodward, sobre la implantació de les diferents polítiques del Servof durant l'exercici 2017.

Senyor Woodward, té vosté la paraula.

El senyor Woodward Poch:

Sí, buenas tardes, señor *president*.

Buenas tardes, señor *conseller*, *conseller* comodín.

Mire, el motivo de esta interpelación creo que está muy claro y preciso con el título de la misma: ¿qué acciones tiene previstas llevar a cabo el Consell para mejorar el funcionamiento y la implantación de las distintas políticas del Servef para el ejercicio 2017?

Desde Ciudadanos pensamos que, tras casi dos años al frente de la *conselleria*, ya debería quedar atrás cualquier tipo de alusión al pasado por la mala y envenenada herencia recibida de los gobiernos del PP.

Una vez que ya están resueltos los problemas con los fondos europeos y que se ha vuelto a reconciliar con la Unión Europea una falta de seguimiento que había de los distintos programas a ejecutar o ejecutados o también el obstáculo de la Ley de hacienda 1/2015, de la cual –perdone usted, señor *conseller*– todos sabíamos de su aplicación, hay que ponerse manos a la obra. Y no lo digo porque no se esté trabajando en el Servef actualmente, lo digo por el recorrido que ha habido hasta la fecha.

Mire, por ejemplo, los compromisos. Los compromisos de Morella, en su momento, ni rastro del empleo. Aquella acción provocó numerosas críticas entre diversos sectores y se acusó a la *conselleria* de no considerarlo una prioridad, pese a tener una tasa de paro superior a la media española, cosa que aún persiste.

Los compromisos de Torre vieja, Avalem Experiència, se hablaba ya del Avalem Experiència. Con este plan se pretende realizar un plan similar al Avalem Joves, pero para los mayores de treinta años y que lleven más de doce meses en el paro.

Pero es que el recorrido de este plan también es largo. Basta mirar con la memoria de actividades del Servef de 2015, que ya estaba anunciado en la misma.

Y le leo, en relación a Avalem Experiència: «El Consell impulsará el empleo para mayores de treinta años con más de sesenta millones», eso era un titular del 18 de abril de 2016. «El Servef lanza un plan para emplear a mayores de treinta años», 23 de diciembre de 2016. Esta vez ya hemos incrementado a 167 millones y se espera que se beneficie, de una manera directa, a 155.000 personas.

Además, se indicó que se había consensuado con los agentes sociales y que se remitiría a los diferentes grupos parlamentarios para que se pudieran realizar aportaciones y hacerlo aún más participativo.

Hoy, a fecha 8 de marzo de 2017, no tenemos constancia de este programa Avalem Experiència; en nuestro correo